

Ἡ μεγαλοπρεπέστερη ἐργασία τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος εἶν' ἐκείνη, διὰ τῆς ὁποίας ζητεῖ νὰ ἐννοήσῃ καὶ νὰ φαντασθῇ τὸν Θεόν. Καταπίπτει δὲ ὅταν, μὴ ἀρκούμενος εἰς σὲ τόσο, βάνεται νὰν τὸν πλάσῃ. Καὶ μωρολογεῖ ὅταν τὸν πλάθῃ κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν ἐδικήν του.

Ὅποιος μὲ παραχαιρετᾷ καὶ μὲ παραχαϊδεύει,
Κάτι ἀπὸ 'μένα βέβαια νὰ καρπιστῇ γυρεύει.

Δὲν εἶναι παρὰ οἱ σκύλοι ποῦ πέρουνν' ξελάκου τοὺς κατατρεγμένους.

Ὁ μὴ ἐνάρετος θαυμάζει τὴν ἀρετὴν, ὡς ὁ μὴ ζωγράφος τὴ ζωγραφίαν.

Μία ἀπὸ τὰς ἀπόδειξεις ὅτι ὁ Χριστὸς δὲν ἦτον μονάρχιδος, εἶναι καὶ τὸ ὅτι δὲν ἦτον ἀνόητος.

Ὅποιος θέλει, 'βρίσκει καιρό. Ὅποιος δὲ θέλει, 'βρίσκει πρόφασιν.

Ἡ καρδιά χωράει πολλὰς ἀγάπας· μὰ δὲ χωράει παρὰ ἕναν ἔρωτα.

'Βγάνε καλὰ τὴ σφαλαγγοινιά! — Ὅσο δὲ 'βγάνεις καὶ τὸ σφαλάγγι, δὲν κάνεις τίποτα.

Συνήθως — Ὁ ῥήτορας δουλεύει διὰ τὸν ἑαυτὸ του. Ὁ συγγραφεὺς δουλεύει διὰ τοὺς ἄλλους.

Εὐχαριστῶ τὸν Θεὸν ὅτι δὲν μὲ ἔκαμε παλιάνθρωπο, ἀλλὰ τὸν μέμφομαι ὅτι μὲ ἔβαλε νὰ ζῶ ἀνάμεσα σὲ παλιανθρώπους.

† ΑΝΔΡ. ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ

ΑΡΧΑΙΟΝ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

Εἰς ὄραϊον ἄγαλμα τῆς Ἀφροδίτης

ΚΕΙΜΕΝΟΝ

Τὴν Παφίην γυμνὴν οὐδεὶς εἶδεν· εἰ δὲ τις εἶδεν, οὗτος ὁ τὴν γυμνὴν στησάμενος Παφίην.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

Ποιὸς εἶδε, ποιὸς ἀντίκρινσε γυμνὴ τὴν Ἀφροδίτην;
Μονάχα ἐσὺ, ποῦ ἐδῶ γυμνὴ τὴν ἔστησες, τεχνίτη!

ΣΚ.